

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 374.

Tolvte Session.

SSde Møde.

Tirsdagen den 22de Januar Kl. 1.

(Forsaar.)

H. Hage: Da der her er Andre tilstede, som have beskæftiget sig med Statsrevisionen, kunde jeg ønske at erholde en Erklæring, om der nogeninde fra Ministeriets Side med Hensyn til Activerne, Indtægts- og Udgiftsrestancer er nægtet fuldstændige Dplysninger. Var dette Tilfældet, saa skulde jeg være tilbøielig til at stemme for Endringsforslaget, skjøndt jeg ikke troer, at det, efter den ærede Ministers Erklæring, er nødvendigt at vedtage det; men har man ikke fra Ministeriets Side nægtet saadanne Dplysninger, seer jeg virkelig ikke, hvad Grund der er til at vedtage et Endringsforslag som dette, da det jo staaer i Statsrevisionens Magt at gaae ind paa en detailleret Undersøgelse, saavel i dette enkelte Tilfælde, som i alle andre.

Ordføreren: Ja, jeg vilde omtrent udtale det Samme som den ærede Taler, der nu satte sig. Det forekommer mig, at efter den Udtalelse, vi have hørt fra den ærede Subdirigents Side om, at han er beredvillig til at give Statsrevisionen al den Dplysning, den maatte ønske, angaaende de Sager, der her foreligge, og efterat vi have Erfaringen for, at Statsrevisorerne stedsfølgende de Udvalgsbetænkninger, som her blive afgivne, og tage et Vink tilfølgende, som Udvalgene i disse Betænkninger give, saa kan man berolige sig med

Udvalgets Indstilling og lade dette Endringsforslag falde. Det er jo ganske rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) selv bemærkede, at Regjeringen allerede i Regnskabet for 1859—60 har optaget samtlige Udgiftsrestancer eller det, vi tidligere have kaldt den indisponible Kassebeholdning, og har afgivet Regnskab for dem, og fremdeles er det jo bekjendt, at vel afgives der ikke noget samlet Regnskab for Indtægtsrestancerne, men at de komme frem i Regnskaberne, kan dog ikke nægtes. Naar man nu vil holde sig til det, som Udvalget har tilladt sig at indstille til det ærede Thing, nemlig at see at faae disse Sager fremmede saameget som muligt, saaledes at det dog engang kan komme dertil, at der kun foreligger een Revisionsberetning for Rigsdagen, saa maa jeg meget tilraade, at man ikke vedtager Endringsforslaget. Vi maae jo dog vel betænke, at et lignende Endringsforslag har været stillet i Landstinget og er forkastet der; det er jo altsaa ikke umuligt, at denne Bestemmelse, naar vi nu vedtog den og Sagen atter kom tilbage til Landstinget, atter vilde blive forkastet der, og det vilde medføre Vidtløftighed blot for en Sags Skyld, som jeg ikke troer, har nogen praktisk Betydning.

Fischer: Da den ærede næstforegaaende Taler (H. Hage) har rettet en Opfordring til dem, der her i Thinget muligviis maatte have nogen Kundskab om, hvorledes Forlangender fra Statsrevisionens Side med Hensyn til de foreliggende Spørgsmaal ere indkomne af Ministeriet, og da jeg vel er den Æneste, der